

bemærkede. Det var under en Mangfoldighed af andre Punkter, at denne Sag maaskee ikke blev præciseret fra Udvalgets Side, medens den blev temmelig stærkt præciseret af den høitærede Indenrigsminister. Der var maaskee for det samlede Udvalg ikke nogen særdeles Opfordring til at fremhæve dette særlige Punkt, fordi Spørgsmaalet i sin Almindelighed ikke havde nogen meget stor Betydning. Jeg personlig er ikke mere end noget andet Medlem istand til at bedømme den særlige Betydning, denne Sag kan have for den enkelte Commune, nemlig Frederiksberg. Jeg er ikke saaledes kjendt med Forholdene der, at jeg kan have nogen selvstændig Dom derover; men for de andre Communer har dette Punkt vistnok ikke nogen saadan Betydning, at det kunde være særlig magtpaaliggende for Udvalget i Almindelighed at fremhæve det. Paa den anden Side forekommer det mig ganske vist, at der heller ikke kan være noget Særligt at indvende mod de af Udvalget foreslaaede Terminer, saa meget mindre som disse ere i fuld Overensstemmelse med, hvad der er bestemt i Landcommunalloven.

Indenrigsministeren: Ja, hvis Formanden vil tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger særlig om dette enkelte Punkt, da skulde den første gaae ud paa at gjenkalde i det ærede Things Erindring, at den Indvendning mod Vedtagelsen af Vædringsforslaget, som jeg fremkom med ved Sagens 2den Behandling, kun gif ud paa at paavise, at de af mig foreslaaede Tidsfrister vare fuldstændig overeensstemmende med dem, som Thinget selv havde slaaget fast ved Kjøbstadcommunalloven og slaaget fast i Modspætning til mig, der den Gang netop havde foreslaaet de Tidsfrister, som Udvalget nu vil have indført for 6 Communer i Landet. Jeg har ikke kunnet forstaae, at naar disse Tidsfrister ere passende for alle Landets andre Communer, der skulde være nogen novervindelig Banfælsighed for denne eneste Commune i Landet ved at bruge disse Tidsfrister; det har været og er mig i dette Dieblit usforstaaeligt. Forlangendet fra det ærede Medlems Side vil jo altsaa gaae ud paa, at de 5 andre Commu-

ner skulle faae, om jeg saa maa kalde det, abnorme Tidsfrister, for at denne ene Commune, som sætter Priis paa andre Tidsfrister end de øvrige, kunde faae sit Dunst tilfredsstillt. Vædringsforslaget lod jo nemlig ikke paa, at der skulde være en Undtagelse for Frederiksbergs Vedkommende, men paa at samtlige disse 6 Communer skulde have andre Tidsfrister, end der er foreskrevet for alle de øvrige Communer i Landet. Det forekommer mig dog at være at sætte denne ene Communes, jeg vil ikke engang sige Tarv, men Bequemmelighed temmelig høit. Jeg veed meget godt, at det fra denne Communes Side gjøres gjældende, at Til- og Fraflytning paa de kjøbenhavnske Flyttedage er meget hyppig der, og at det altsaa, naar Tilflytningen har fundet Sted midt i October, er vanskeligt at have Egningerne affattede allerede til den i Lovens fastsatte Tidsfrist; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det ikke er Frederiksberg Commune alene, men samtlige Landets Communer, som til en vis Grad maae gjætte sig til, hvem der kommer til at hve i dem, dersom de ellers ville benytte deres Bessatningsret indtil det yderste Omfang. Det er nødvendigt at optage paa Skatteligningen ikke alene de Mænd, som hve i Communen i det Dieblit, da man gjør det første Udkaft til Skatteligningen, men ogsaa de Mænd, som man veed eller antager ville tilflytte Kommunen inden en saadan Tid, at de blive skattepligtige der. Lad nu ogsaa denne Banfælsighed være noget større i en stor Commune som Frederiksberg, hvor Til- og Fraflytningen er mere hyppig, saa er den dog ogsaa tilstede i de andre Communer, om end ganske vist i Reglen i noget mindre Omfang. Jeg maa imidlertid slutte med at gjentage, at efter min Opfattelse kan der vel være en Banfælsighed at overvinde i Frederiksberg Commune, men det kan i mine Tanker aldrig siges at være en Umulighed for den at opfylde Lovens Bestemmelser, og det forekommer mig, at det Sidste maatte være Tilfældet, naar Tilstedeværelsen af denne Bestemmelse skulde afgive en gyldig Grund til at modsætte sig Lovens Vedtagelse i dens Heelhed, naar man ellers bifalder dens øvrige Bestemmelser.